

ZIPERCEK

A Zipernowsky 8. a osztályának megható búcsúajándéka: az október 23-ai ünnepség

Magyarország történelmi mérföldköveiről évről évre műsort készíteni nem könnyű feladat. 1956-ról fokozottan nem, hiszen ahogy a dal mondja, *„tisztá voltál, büszke, vad, / nem adtad egykönnyen magad, / rólad beszélni sem szabad, /1956”. /Ákos/*

Ma már szabad, sőt, kell is, ennek ellenére nehezen tudunk, különösen a gyermekeinknek, akik digitális új nemzedékként már világpolgárokká váltak.

A Zipernowsky 8. a osztályosai mégis fel tudták ébreszteni társaikban a hazaszeretetet és a nemzeti büszkeséget. A sikerük titka egyszerűen az volt, hogy bennük magukban is felébredtek ezek az érzések.

1956-ról nem lehet úgy beszélni, gondolkodni, hogy érintetlen maradjon az ember. Még akkor sem, ha csak 14 éves. Először talán idegen neki a szöveg, amit mondania kell, furcsán távoliak a tankok, a szovjetek, a Petőfi-szobor, a miniszterelnöki rádióbeszéd, a zászlóból kivágott címer. Ám az életérzés, a zsarnokság miatti lázadó lélek, a szabadság iránti vágy, az mindig szívből jön és mindig őszinte. Azt már ez a korosztály is érzi, és nő a szemében a csodálat az 56-os hősök bátorsága, kiállása, életáldozata láttán.

A Zipernowsky nyolcadikosainak megemlékezése nem volt patetikus, nem voltak benne kronologikus, a megtörténtekeket imitáló jelenetek, monumentális díszletek, harsány rigmusok. Egyszerű fekete ruha, egy barikád, egy lyukas zászló, szolid kokárdák, néhány kép és dal volt minden eszközük. Mégis hitelesen átadták gondolataikat és érzéseiket. Az elcsukló hangú szavalatok és a néma helyváltogatások is hangsúlyos jelentéssel bírtak. S a műsor végén, a Hazám című dalnál mintha mindannyiunk szíve együtt verte volna a ritmust:

*A múltam bölcső-melegét,
A létem ezer fűszerét,
A vigaszt a száz kudarc után
Te nyújtod, ó, hazám.*

*Hitem a szerény büszkeség,
Békétlen, békés nemzedék,
Múlt, jelen, s jövő szól hozzám:
Ez itt az én hazám!
/Máté Péter/*

1956 forrongó napjainak jelentőségét minden hallgató megérthette ebből a műsorból. Ami talán még lényegesebb, és amiért minden ünnepi megemlékezés kicsit több önmagánál, hogy a történelem nemcsak a fejekben kapott helyet, hanem a lelkekben is. Köszönet érte a Zipernowsky 8. a osztályának. Ha két szóban kéne véleményt mondani egyik utolsó fellépésükről, csak az juthat eszünkbe, hogy méltó volt. Méltó 1956-hoz, önmagukhoz és az iskolánkban eltöltött nyolc évhez. Köszönjük.